

Blaga

“BLAGA”

Opowieść o zaraźliwej paranoi, przez którą nie wiemy co jest prawdą, a co zwykłą blagą.

Film dyplomowy inspirowany życiem S.I. Witkiewicza i zakopiańskimi wydarzeniami 1914 roku.

Produkcja: Szkoła Filmowa w Łodzi

OBSADA:

Jakub Głukowski - STAŚ

Natalia Kaja Chmielewska - JADWIGA

Piotr Choma - KAROL

Maria Mamona - MATKA

TWÓRCY FILMU:

scenariusz, reżyseria i zdjęcia: Michał Wojtasik

scenografia: Klaudia Ptasńska - Wajda

kostiumy: Maria Molenda

charakteryzacja: Izabela Czerniawska

kierownictwo produkcji: Klaudia Preyss

montaż: Michał Niedzielski

dźwięk: Mikołaj Tyrakowski

muzyka: Łukasz Olszówka

korekta barwna: Konrad Zięcina PSFC

opieka artystyczna: Jacek Koprowicz

II reżyser: Nadiya Rodkina

II kierownik produkcji: Magdalena Rzońca

asystent kierownika produkcji: Anna Zychowicz

koordynacja produkcyjna: Natalia Truszkowska

sekretariat planu: Jakub Ignarski

współpraca montażowa: Zuzanna Grabowska

mistrz oświetlenia: Marcin Doś

oświetlenie i grip: Nina Poznańska, Tomasz Pawelec, Jan Bak

operator kamery: Kasper Lorek

operator steadicam: Jakub Dobiasz

asystent operatora obrazu: Wiesław Błażyński, Wojciech Bibel

asystent operatora steadicam: Tomasz Skrobski

II scenograf: Aleksandra Kubisa

dyżurny planu: Bartosz Jeziorski

asystent kostiumografa: Anna Bernadya

asystent charakteryzatora: Julia Zawadzka
mikrofoniarz: Marcin Zalewski, Dawid Konecki
postprodukcja obrazu: REJBEL.STUDIO
efekty specjalne VFX: Przemek Pawlik (compositing 2D), Sławosz Tejkowski (3D supervisor)
wykonanie muzyki: I skrzypce: Alicja Buczkowska, Katarzyna Nagórska, II skrzypce: Maria Korzeniewska, Antonia Morozow, altówki:
Agata Buraczewska, Sara Kandelszajn, Klaudia Olszówka, wiolonczele: Rafał Futyma, Magdalena Skrętowska
dyrygent: Łukasz Olszówka
nagranie muzyki: Mikołaj Tyrakowski
koordynacja statystów: Justyn Kolakowski
fotograf: Tomasz Pawelec
transport: Piotrek Kowalik, Sławomir Gula, Jerzy Rutkowski
produkcja: Szkoła Filmowa w Łodzi

Synopsis filmu:

1914 rok, Zakopane. W górach szaleje Halny. Pomiędzy świstami wiatru słychać przytłumiony strzał. W willi Nosal wszyscy śpią z wyjątkiem Stasia, który wrócił z podróży. Była to jego ostatnia wizyta u ojca nad Adriatykiem. Po powrocie przeżywa depresyjne stany, wybuchy gniewu. Rano budzi wszystkich tak typowy sarkastyczny dla niego sposób. Jadwiga jego narzeczona nie śpi, w swoich oczach skrywa pewną tajemnicę. Wydaje się przygnębiona, chce coś powiedzieć swojemu ukochanemu, zdradzić sekret. Gęsta atmosfera, prawda staje się kłamstwem. W końcu wszyscy spotykają się w jadalni, matka, narzeczona, Staś i jego przyjaciel Karol, który tego dnia wyjeżdża z Zakopanego. Nim jednak to nastąpi, dochodzi do fatalnego w skutkach zdarzenia, które odcisnie piętno na życiu obojga artystów: Witkacego i Karola Szymanowskiego.

Kontekst historyczny:

W Kurierze Warszawskim z 22 lutego 1914 r. przeczytamy o „romantycznym samobójstwie”, wręcz teatralnym. Pod skałą Pisaną w Dolinie Kościeliskiej pośród kwiatów z plamą krwi w okolicach serca została znaleziona młoda kobieta. Rodem z Litwy, Jadwiga Janczewska, zastrzeliła się z broni swojego narzeczonego. Witkacy jest w szoku, pisze do matki Janczewskiej: „Moje winy najgorsze, bo Ona mnie naprawdę kochała.”. Po 107 latach pragniemy przybliżyć wydarzenia, które wywarły piętno na losach artysty, Stanisława Ignacego Witkiewicza, wpłynęły na jego twórczość i nazwały go samobójstwem. Zainspirowani tą „Piekielną Zbitką” powstał scenariusz krótkometrażowego filmu. To historia o wolności i jej granicach. O miłości, odpowiedzialności i strachu przed odpowiedzialnością, cenie życia z artystą dla którego największą sztuką jest on sam. To także opowieść o zaraźliwej paranoi, przez którą nie wiemy co jest prawda, a co zwykłą błagą.

Reżyser BIO:

Michał Wojtasik - absolwent sztuki operatorskiej Szkoły Filmowej w Łodzi. Debiutował niezależnymi filmami eksperymentalnymi (Motion, 2011). Fotografik, autor licznych cykli fotograficznych, filmowiec. Jako autor zdjęć realizował między innymi pełnometrażowe filmy dokumentalne, sam też reżyseruje krótkometrażowe formy filmowe, które zdobywają uznanie na świecie, między innymi nagrodzony Grand Prix na międzynarodowym festiwalu w Betlejem: -562 metry, 2018.

<https://filmpolski.pl/fp/index.php?osoba=11153791>

Michał Wojtasik o powstaniu scenariusza i Witkacym

Moja fascynacja Witkacym rozpoczęła się w górach. W dzieciństwie każdą wolną chwilę spędzałem właśnie tam, w górskiej stolicy Polski. Zimą na stokach, a latem na szlakach. Wszystko to zawdzięczam tacie. Oprócz gór to ojciec, fascynat i badacz historii wywarł na mnie ogromny wpływ. Pamiętam, gdy zabrał mnie po raz pierwszy do Willi Harenda. Tam wśród mebli moją uwagę dziecka przykuł "rysunek" dziewczyny. Uczyłem się wtedy liter i za wszelką cenę chciałem odczytać dziwne oznaczenie na portrecie wiszącym na ścianie. Jak się po latach dowiedziałem były to pastele Witkacego. Znacznie później w szkole średniej pogłębiałem swoje zainteresowania, teorią czystej formy i malarstwem Witkiewicza. Reportaż Joanny Siedleckiej "Mahatma Witkac" pozwolił uwierzyć mi, że postać wariata z Krupówek skrywa za sobą szereg tajemnic.

Zdając do Szkoły Filmowej w Łodzi natrafiłem na album "Przeciw Nicości". Odkrywając tą szerzej mi wtedy nie znaną twórczość fotograficzną Witkacego natknąłem się na fotografię, przedstawiającą Matkę Witkacego oraz Jadwigę Janczewską. Ta z pozoru codzienna rodzajowa scena przy stole, poraziła mnie swoim demonizmem. Zacząłem zadawać sobie pytania: Co zdarzyło się przed naciśnięciem spustu migawki? W jakiej relacji są te kobiety? Nie patrzą na siebie, ani na fotografa (Witkacego), matka z sztucami w rękach, wpatrzona w dal. Jadwiga oparta o stół jakby chciała zakryć twarz przed okiem obiektywu. Fotografia ta tak "odłożyła" się we mnie, że inspirując się nią oraz opierając o domniemania i faktologie postanowiłem spróbować napisać scenariusz.

Scenariusz filmu jest partyturą, jakimś nieudolnym odbiciem obrazu. Minęły 3 lata zanim udało mi się spisać to co we mnie siedziało i przelać na lapidarną formę krótkometrażowego filmu. Tylko w takich ramach obraz ten mógł powstać, ponieważ produkcja pełnometrażowego filmu dyplomowego w Szkole Filmowej szczególnie na wydziale Sztuki Operatorskiej jest znacznie utrudniona. Dlatego od razu wiedziałem, że tylko krótka forma pozwoli, aby przynajmniej w jakimś stopniu film ten ujrzał światło dzienne już teraz.

Do współpracy zaprosiłem, młodych energicznych aktorów znanych już z kostiumowych produkcji filmowych i telewizyjnych. Młodzieńcza ich energia idealnie oddaje klimat tamtych czasów.

Równowagę doświadczenia i młodszej ekspresji wprowadzi postać Matki, którą stworzy uznana artystka Maria Mamona.

Projekt filmowy został objęty honorowym patronatem Burmistrza Miasta Zakopane, Muzeum Tatrzańskiego, a także patronatem Rektora Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.

KONTAKT:

www.facebook.com/blagafilm

www.instagram.com/blagafilm

REŻYSER - Michał Wojtasik / michal@michaljanwojtasik.com

KIEROWNIK PRODUKCJI - Klaudia Preyss, tel. 535 007 822